

عنوان مقاله:

بررسی سیمای آرمانشهر اسلامی از دید شیخ بهایی و تحقق آن در اصفهان صفوی با تاکید بر کتاب کشکول بهایی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مریم اسکندری - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میاندوآب، ایران

خلاصه مقاله:

اندیشه آرمانشهر ایرانی با ظهور تمدن و هویت ایرانی با تاکید بر عنصر والایی قدرت مرکزی آغاز می شود. آرمان شهری در فضای کالبدی عینیت پیدا می کند و فضای آن را عطر تفکر و اندیشه سامان می دهد. آنچه در چهار سده پیش در ایران در قالب مکتب اصفهان رخ داد، به بالندگی تمدنی منجر شد. شیخ بهایی شهر آرمانی خود را بر دانائی و دانش بنا نهاد. از طرف دیگر، الگوی ارائه شده شیخ بهایی برای اصفهان را می توان به عنوان نمونه ای موفق مورد بررسی قرار داد. این الگو بر خلاف نمونه های کم و بیش هم عصر خویش، مانند الگوی ارائه شده لئوناردو داوینچی، در حد تئوری باقی نماند و جامه حقیقت پوشید. این مقاله به بررسی آراء و اندیشه های شیخ بهایی و برداشت این عقاید از متون قرآن و نیز نحوه ترجمه آنها به طرح و کالبد شهری، پرداخته و از راهبرد مقایسه ای استفاده کرده است. این راهبرد برای کشف ارتباط بین آموزه های اسلامی و نتایج شهر سازانه آن که توسط شیخ بهایی ارائه شده است و نیز مقایسه آرمان شهر شیخ بهایی با آرمان شهر های ارائه شده توسط سایر اندیشمندان اسلامی و غیر اسلامی می پردازد. نتایج این مقایسه استخراج اصول و معیار هایی است که توسط شیخ بهایی در طراحی اصفهان استفاده شده و بیانگر این است که شهر آرمانی شیخ بهایی دارای ساختار سلسله مراتبی است و الگوی آرمانشهری شیخ بهایی الگوی واقعی و عینی است.

کلمات کلیدی:

آرمانشهر، شیخ بهایی، اصفهان، کشکول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1359358>

